

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

SIMBOLIKA ADVENTNEGA VENCA

Adventni venec ima obliko kroga, ki ponazarja neskončnost in nam sporoča : Bog je večni, nima ne začetka ne konca. Tudi Božja ljubezen do nas nima konca. Venček je narejen iz zimzelenih vejic, ki jim mraz ne more do živega. Zimzelene vejice so različne

od pokrajine do pokrajine, vse pa nam sporočajo, da je Bog vedno z nami- Emanuel in nas ne bo nikoli zapustil.

Štiri sveče so znamenje štirih adventnih nedelj kot nekakšnih stopnic do božičnega praznika. Vsako nedeljo gori ena sveča več, veselje in pričakovanje se stopnjuje, rojstvo Božjega Sina je vse bližje. Nekateri jih razlagajo kot štiri mejnike v zgodovini sveta in človeštva: stvarenje, učlovečenje, odrešenje in drugi Kristusov prihod.

(Kruh in vino smo prinesli, ognjišče 2009,87).

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

12

G
L
A
S
U
B
O
R
N
I
M
U
J
E
M
U
S
K
E

Beseda tolažbe

Kako (ali) se vsako leto okoli Božiča rojeva Jezus tudi v bolnišnici...?

Enotnega odgovora na tole vprašanje ni. Zato navajam več (možnih) odgovorov...

Bolnik: Joj, kako zelo bi si želel biti doma – ob jaslicah... in nikakor bolan, še manj pa v bolnišnici...

Zdravstveni delavec: Joj, kako zelo bi si želel biti na Božične praznike prost! Če pa že ne gre, naj bolnikom prinesem vsaj optimizma = Lučko Novorojenega v jaslih...

Duhovnik: Kakor na ostale dni med letom želim v adventno – božičnem času prinesiti še močnejše upanje nove Luči Deteta Jezusa... prav vsakemu od ležečih v bolnišnici...

Če povzamem »drugačen bolnišnični Božič«: Novorojeni Jezus naj pride z mehko v srce vsakega bolnika (če ima le-ta Zanj vsaj malce odprto srce).

Prinašalec nove Lučke naj bo tudi zdravstveni delavec, ki lahko sestavi srčne jaslice posameznim bolnikom.

Bolniški duhovnik pa naj prinaša upanje nove Luči = Novorojenega vsakemu od bolnikov, ki si želi srečanja z duhovnikom v času hospitalizacije...

Naj se torej zgodijo bolnišnične jaslice tudi v letošnjem decembru – da bo toplo pri srcu Detetu Jezusu in bolniku, ki v decembru okreva v bolnišnici.

MonPa

December
2021

PRIHOD ODREŠENIKA V NAŠA TOPLA SRCA

Pred nami je adventni čas, ki je za nas kristjane kljub covidnem času poseben milostni čas pričakovanja, hrepenenja čas upanja in čas priprave na rojstvo Odrešenika. Prav tako je za nas Advent izziv, da gremo na globoko, morda se soočimo z neuspehi, neozdravljivo boleznijo, z izgubo naših najdražjih, z razočaranji. »Prav izkustvo lastne omejenosti človeka očiščuje krink napuha, pohlepa, ki jemljejo pogled za sočloveka in Boga (Matjaž, 2021, str.36).«

»Advent nas hoče zbuditi iz spanja, da bi videli resničnost takšno, kakršna je. Advent nas želi pripraviti na Gospod prihod, da bomo doma, ko bo potrkal pri nas (Grun,2015,str.11).«

Prihaja mi misel sv. Maksimiljana Kolbeja, ki pravi: »Misel na to kako nas Bog ljubi, je najboljša pot, da mu ljubezen vračamo.« Zato je zame osebno pomembno, da v sebi vedno znova odkrivam, kako me Bog ljubi in kako sem ljubljen, ter ustvarjen zato, da ljubim druge.

Jezus je prišel na svet, da bi nam odprl nebeški raj, da bi začutili toplino srca oz. bolje rečeno, ljubezen. Bil je prepuščen temu svetu in človeškim rokam. Velikokrat je ta svet za mnoge ljudi nerealen, ne vidijo smisla življenja na tem svetu, tavajo v temi. Prav zato je potrebno takim ljudem prinesiti veselo oznanilo in jim tako osmisliti življenje. Tako bodo začeli gledati na življenje s pozitivnega vidika, saj če gledamo z Božje perspektive, nam stvari, ki so nemogoče, postanejo naenkrat jasne in vsaj jasnejše. Ob tem vidimo cilj, zakaj se spleča živeti na tem svetu in tako tudi naš kruti svet postaja lepši.

Jezus vstopa v najbolj temno plat našega življenja. Tam, kjer je naša žalost najgloblja, tam se rojeva Jezus. Prihaja, da nam ogreva srce. Potrebno mu je odkrivati rane srca, da ga sprejmemo odprtih rok in odprtega srca, da se odpremo Njegovemu upanju in s tem najdemo moč za življenje.

p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

V MOJEM SRCU SI, MARIJA

V intenzivni sobi sedim ob bolniški postelji sestre Nataše. Čutim nemoč medicine in hkrati moč vere. Natašin obraz je zakrit s kislikovo masko. Nad njo je grozd infuzij. Neenakomerno diha. Še plitev vdih, izdiha ni več. Oči ima odprte, gleda nekam v daljavo, v nebo. Tega pogleda ne bom nikoli pozabila, kakor ne bom pozabila Natašine pesmi: «Že sedaj jokam od sreče, ker slutim da si me uslišala, Mati Marija, kajti neskončna je zvestoba tvoje ljubezni.»

V te svete trenutke je tiho vstopila Mati Marija. Ogrnila naju je s svojim plaščem ljubezni. Na nočno omarico v bolniški sobi je neznana oseba polžila škapulir, ki pomeni Marijino obleko. Položila sem ga na Natašino mrtvo telo. Nataša se je celo življenje v molitvi rožnega venca priporočala Mariji in jo klicala Mama. Škapulir je bil zame znamenje, da Marija pride vedno takrat, ko je pravi trenutek, da nas objame in potolaži, da prosi za nas ob naši smrtni uri.

Čez nekaj tednov sem našla duhovni dnevnik, v katerega je Nataša zapisala: «Na robu kelih je Mati. V njeno srce je izlito vse. Ona bedi in ljubi. Dal sem vam Mamo, da najdete moje usmiljenje. V mojem srcu si Marija, Jezusova mati, moja Mati. Tukaj si, v mojih bojih, iskanjih in molitvah. Tukaj si, v mojih bolečinah, veseljih in upanjih. Hočem, da je vse moje tvoje.»

Marija Valtorta je zapisala: «Vedno jo glej, moja ljubo Mater, da jo boš jasno videla ob smrtni uri. Kdor umira v Mariji, ima takoj Jezusa.»

Sedaj slutim in verujem, da je onkraj Luč in Ljubezen, ki nikoli ne mine. Da nas po Mariji ob smrtni uri objame Božje usmiljenje.

Janja